

RAINBOWHOUSE

BRUSSELS

Home of LGBTQI + Associations in the Brussels Region

Federale en regionale verkiezingen 2019

Laten we België kampioen maken in Gelijke Kansen ! Onze eisen voor de federale verkiezingen.

België, kampioen inzake LGBTQI+ ? We horen het vaak. In 2018 eindigde ons land op de tweede plaats in de Rainbow Europe Index van onze Europese koepel ILGA-Europe in termen van wettelijke garanties voor lesbiennes, homo's, biseksuelen, trans* en intersekspersonen (LGBTQI+ personen).¹

We zijn ons bewust van de vooruitgang die de afgelopen jaren op legislatief vlak is geboekt. Zij bieden een nuttig juridisch kader voor steeds meer mensen die zo hun grondrechten kunnen afdwingen. Onze eisen voor de verkiezingen van 2019 onderstrepen echter dat deze vooruitgang slechts een eerste stap moet zijn. We vragen politici om rekening te houden met de realiteit van LGBTQI+ mensen. Net als bij andere vormen van discriminatie (racisme, seksisme, enz.) is de huidige wet een noodzakelijke voorwaarde, maar verre van voldoende om echte gelijkheid te waarborgen, waarbij in alle opzichten de Yogyakarta-beginselen en Yogyakarta plus 10 worden toegepast.²

Het is dus tijd om verder te gaan, we houden hierbij rekening met twee realiteiten:

Het is dus tijd om verder te gaan, rekening houdend met twee realiteiten:

- **Ten eerste is het wettelijk kader nog niet af.** Interseksuele kinderen worden in België nog steeds verminkt. Tot op de dag van vandaag worden trans* mensen nog steeds een deel van hun rechten ontnomen, bijvoorbeeld wanneer ze toegang willen hebben tot de vrij gekozen gezondheidszorg. Tot op de dag van vandaag discrimineert het Burgerlijk Wetboek niet-binaire personen. Zelfs vandaag de dag nog worden LGBTQI+ vluchtelingen geconfronteerd met onaanvaardbare stigmatisering. Tot op de dag van vandaag zijn de gezinnen en de gezondheid van de hele gemeenschap nog steeds onvoldoende beschermd door de wet.
- **Ten tweede zijn LGBTQI+ mensen niet alleen homo's, biseksuelen, lesbiennes, trans*, of inter*.** Wij zijn mensen van vlees en bloed met meerdere en intersectie-identiteiten. In de strijd tegen specifieke discriminatie worden we ook gepositioneerd, gediscrimineerd en gestigmatiseerd in de samenleving op basis van al onze andere kenmerken: seksuele geaardheid, geslacht, genderidentiteit, seksuele kenmerken, vermeend ras, nationaliteit, huidskleur, etnische, nationale of sociale afkomst, fysieke of genetische kenmerken, taal, gezondheidstoestand, handicap of fysieke verschijning, godsdienst of overtuiging, leeftijd, politieke of andere overtuiging, het behoren tot een nationale minderheid, vermogen, geboorte, handicap, gezondheidstoestand, burgerlijke staat, enz.

In 2019 en in de toekomst moet elk beleid van wezenlijke gelijkheid op deze realiteiten voortbouwen. Wij verwachten van toekomstige parlementen en regeringen dat zij systematisch stappen ondernemen om de erkenning van onze fundamentele rechten bij wet te erkennen en door middel van concrete acties de daadwerkelijke eerbiediging van deze rechten te waarborgen.

1. Dringende maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat de fysieke integriteit en de grondrechten van interseksuele personen worden gerespecteerd.

In 2019 worden in België nog steeds interseksuele kinderen verminkt. Interseksuele mensen zijn mensen met variaties in fenotypische, chromosomale of gonadale seksuele kenmerken.

¹ <https://www.ilga-europe.org/resources/rainbow-europe/rainbow-europe-2018>

² De Yogyakarta principes, in 2006 opgericht door een commissie van juristen, beschrijven de toepassing van mensenrechten op LGBT-personen. De principes van "plus 10" rekening houden met de evolutie van de wetgeving en het beleid sinds 2006. <https://yogyakartaprinciples.org/principles-en/>

In de overgrote meerderheid van de gevallen hebben deze variaties geen invloed op de goede gezondheid van mensen. Toch zijn er vaak standaardisatieveranderingen. De ontslagnemende regering heeft onlangs zelfs een "informatieve" website ondersteund die hen zelfs zo ver gaat om hen te adviseren. Deze situatie is zowel in strijd met de internationale verplichtingen van België (in het bijzonder: resoluties van de Raad van Europa, verdragen inzake de rechten van het kind) als met de nationale wetgeving: de rechten van patiënten worden in feite ontzegd aan interseksuele kinderen.

Wij roepen de politieke partijen, het volgende Parlement en de volgende regering op om dringend actie te ondernemen:³

- Aanpassing van de wetgeving om medische interventies om sociale, psychosociale, culturele of esthetische redenen te verbieden voor kinderen met uiteenlopende seksuele kenmerken, met name genitale verminking tussen de geslachten;
- Verstrek herstelbetalingen aan interseksuele personen die onnodige of vernederende behandelingen hebben ondergaan;
- Aanpassing van de antidiscriminatie- en strafwetgeving om discriminatie en geweld op grond van seksuele kenmerken te bestraffen;
- Ondersteunen van verenigingen die actief zijn op het gebied van de verdediging en ondersteuning van interseksuele personen.

2. Het werk afmaken: niet alles is geregeld voor trans* en niet-binaire personen

Op 1 januari 2018 is er een nieuwe wet in werking getreden die het voor volwassenen mogelijk maakt om hun genderregistratie bij de burgerlijke stand snel te wijzigen, zonder enige medische tussenkomst. Deze wet is een aanzienlijke stap vooruit, maar niet voldoende. Ten eerste laat de toepassing ervan in sommige gerechtelijke arrondissementen te wensen over, waarbij de trans* personen in opdracht van de procureurs-generaal van de koning ten onrechte worden gedagvaard door de politie. Ten tweede lost deze wet geen van de problemen op waarmee trans* personen buiten de toepassing van het burgerlijk recht worden geconfronteerd. Ten derde houdt het de hele bevolking in een gedateerde binaire logica (mannelijk of vrouwelijk), zonder enig juridisch nut, en discrimineert het niet-binaire en fluïde genderpersonen.

Wij vragen de politieke partijen, het volgende parlement en de volgende regering :⁴

- Een einde te maken aan alle gerechtelijke en politieke pesterijen tegen trans* personen die een wijziging van hun burgerlijke staat willen verkrijgen;
- de burgerlijke stand van zaken te ontleiden, rekening houdend met de standpunten die RainbowHouse Brussel, çavaria en Genres Pluriels in hun beroep tot nietigverklaring tegen de betrokken artikelen van de wet hebben geformuleerd. Het is absoluut noodzakelijk om niet-binaire personen, interseksuele kinderen en iedereen die daarom verzoekt, toe te staan dit te doen om genderregistratie in de burgerlijke stand te vermijden;
- Terminologie en bepalingen in het burgerlijk wetboek aan te nemen die de identiteit en rechten van trans*, niet-binaire personen, respecteren;

Voldoen aan de eisen van de trans* mensen door hun gratis en vergoede toegang tot de gezondheidsdiensten van hun keuze te garanderen, zonder enige voorwaarde verbonden aan het gebruik van specifieke referentiecentra (in tegenstelling tot het beleid van de vertrekkende regering).

³ RainbowHouse ondersteunt alle gedetailleerde claims die samen met Genres Pluriels, de ULB Equality Law Clinic en de twee andere LGBTQI+ community domes in België zijn ontwikkeld.

⁴ Zie vorige opmerking.

3. Stop met verbergen: een echt interfederaal plan voor gelijkheid, zonder slecht herstel

Het is van essentieel belang dat er een beleid voor gelijkheid wordt uitgestippeld. Tijdens de vorige zittingsperiode zijn er geen serieuze initiatieven in deze richting genomen. In mei 2018 kondigde de bevoegde staatssecretaris een plan aan dat alleen betrekking heeft op het laatste jaar van de legislatuur. Dit plan was niet gebaseerd op een serieuze evaluatie van de resultaten van het meerjarenplan dat in 2013 door de vorige regering werd aangenomen, noch op een echte raadpleging van de verenigingsbeweging en academici. Zij heeft geen specifiek budget vrijgemaakt. Erger nog, de benadering van de veiligheidsproblemen was bevooroordeeld met het zoeken naar zondebokken: de moslimbevolking, LGBTQI+ personen in België, waaronder LGBTQI+ mensen met een islamitisch geloof of cultuur en alle slachtoffers van meervoudige stigmatisaties⁵ (mensen van andere origine, economisch kwetsbare mensen, sekswerkers, etc.), verdienen een waardige, doordachte en gearticuleerde aanpak met de juiste middelen.

Wij doen een beroep op de politieke partijen en de volgende regering om zich, waar nodig in samenwerking met de bevoegde entiteiten, te engageren:

- Samen met verenigingen en de academische wereld een evaluatie maken van de reeds ondernomen acties en de behoeften van de strijd voor gelijkheid;
- Stel een actieplan op voor gelijkheid voor alle LGBTQI+ mensen, waarbij expliciet rekening wordt gehouden met de situatie van mensen die het slachtoffer zijn van discriminatie en meervoudige stigmatisering, ongeacht de redenen;
- In dit verband moet ervoor worden gezorgd dat de wetgevingsteksten en het politie- en justitiebeleid worden herzien om te zorgen voor de erkenning van discriminatie en stigmatisering op basis van een veelheid van beschermde kenmerken;
- Zorgen voor een kostenberekening van de middelen en een serieus tijdschema voor de tenuitvoerlegging, zodat de vooruitgang aan het einde van de zittingsperiode kan worden gemeten.

4. Bescherming van vervolgte LGBTQI+ personen, waardig onthaal van migranten: het implementeren van de verbintenissen/engagements

Het recht op asiel is een van de mensenrechten die België wil beschermen. De LGBTQI+-beweging maakte er een prioriteit van op de 2017 Pride, waarvan de eisen werden ondertekend door de meerderheid van de politieke partijen die in het parlement zijn vertegenwoordigd, met inbegrip van die in de regeringscoalitie. Sinds 2017 kunnen onze verenigingen de dialoog met het CGVS en met de federaties van opvangcentra in het land opstarten of voortzetten om een beter inzicht te krijgen in de ervaringen van LGBTQI+ mensen die worden vervolgd vanwege hun seksuele geaardheid, genderidentiteit of seksuele kenmerken. Aan de andere kant heeft de demissionaire regering niet gereageerd op onze oproep tot een eerlijke en rechtvaardige toepassing van de wet. Daarnaast zijn de xenofobe en nationalistische uitspraken, met name van de staatssecretaris die tot december 2018 verantwoordelijk is voor deze onderwerpen, toegenomen, waardoor een schadelijk klimaat is ontstaan.

Wij roepen de politieke partijen en de volgende regering op om oplossingen te vinden:

- echte inspanningen op het gebied van opleiding, zodat de vervolging van LGBTQI+ altijd wordt beoordeeld door het CGVS en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, op basis van relevante criteria zonder dat hun waardigheid wordt geschonden;

⁵ RainbowHouse verdedigt, in het Handvest van de Waarden dat als bijlage bij zijn statuten is gevoegd, de overweging van alle intersectie-identiteiten, op basis van een open lijst met in het bijzonder alle kenmerken die beschermd worden door de antidiscriminatie wetten in België.

- Zorgen voor een eerlijk onderzoek van LGBTQI+ en gendergerelateerde asielaanvragen, ook in landen die door de asielautoriteiten als "veilig" worden beschouwd;
- Toestaan van het gebruik van het humanitaire visum voor vervolgde LGBTQI + personen om hen in staat te stellen naar België te komen en er naar internationale bescherming te vragen;
- Stimuleren van opleidingen, de ontwikkeling en de verspreiding van redelijke aanpassingen voor een doeltreffende preventie van LGBTI-fobische stigmatisering in opvangcentra en de OCMW's, door de uitwisseling van goede praktijken tussen centra te bevorderen;
- Een echt integratiewerk ten voordele van alle LGBTQI+ vluchtelingen, asielzoekers en migranten.

5. Solidariteit met LGBTQI+ mensen over de hele wereld: de inspanningen verdiepen

België en de Europese Unie nemen al jaren officiële standpunten in ten gunste van de bescherming van de rechten van LGBTQI+ mensen wereldwijd. Zowel op nationaal niveau als op het niveau van de Europese Dienst voor extern optreden hebben de officiële richtsnoeren en strategieën betrekking op de kwestie van de grondrechten van LGBTQI+, die expliciet wordt erkend als onderdeel van het beleid ter bevordering van de mensenrechten en de democratie. Het Regenbooghuis erkent het nut van deze posities, maar vraagt om een meer systematische en verantwoordelijke aanpak.

Wij doen een beroep op de politieke partijen en het volgende parlement en de volgende regering:

- Verduidelijking van de leidraad voor het buitenlands beleid, zodat alle acties in derde landen worden gecoördineerd met lokale activisten;
- Ervoor zorgen dat de toepassing van de LGBTQI+ mensenrechtenrichtlijnen duidelijk wordt gescheiden van alle politieke en economische belangen die de toepassing ervan in de weg zouden staan van pinkwashing (elke communicatietechniek die gebaseerd is op een welwillende houding ten opzichte van LGBTQI+ personen, om het imago en de reputatie ervan progressief te veranderen om de werkelijke invloed ervan te vergroten in andere kwesties die niet bevorderlijk zijn voor de universele handhaving van de mensenrechten);
- Integreren van LGBTQI+ bewegingen waaronder de begunstigden van internationale samenwerkingsprogramma's;
- Als gevolg van het vorige punt moet ervoor worden gezorgd dat de geleverde inspanningen van dezelfde aard en intensiteit zijn, ongeacht de kwaliteit van de diplomatieke betrekkingen met derde landen.

6. De gezondheid van LGBTQI+ personen beschermen : preventie en toegang tot zorgverlening zonder taboe ⁶

Acties ter preventie en toegang tot gezondheidszorg moeten specifieke aandacht krijgen, gebaseerd op twee principes : enerzijds de kennis van de noden en kwetsbaarheden van onze gemeenschappen, en anderzijds het volledige respect voor de rechten van patiënten. Punten 1 en 2 van dit document maken van hun toepassing een absolute prioriteit in het geval van interseks en trans* personen, die slachtoffer zijn van ongepaste praktijken die systematisch hun rechten schenden. Andere LGBTQI+ personen, hoewel niet geconfronteerd met dezelfde wantoestanden, worstelen dikwijls om een luisterend oor te vinden en zorgverlening respectvol ten aanzien van hun identiteiten en aangepast aan hun behoeften.

⁶ Rainbowhouse is zich ervan bewust dat preventie, net als andere domeinen omtrent gezondheidsbeleid, onder de bevoegdheden van federale entiteiten vallen. Met het oog op consistentie hebben we er toch voor gekozen om in dit punt het geheel van onze eisen omtrent gezondheid te groeperen.

Wij vragen aan de politieke partijen en aan de volgende regering om zich in te zetten voor :

Het instellen van beleidsmaatregelen die beantwoorden aan de dringende behoeften die blijken uit enquêtes omtrent gezondheid afgenomen onder de LGBTQI+ gemeenschap, en aangegeven worden door de organisaties binnen dit werkveld. Dit punt bevat met name, op basis van de huidige stand van kennis :

- Het faciliteren van de vragen voor behandeling voor personen die leven met HIV en die dringende medische behoeven, om een einde te stellen aan de verplichting om elke drie maanden de vraag te hernieuwen ;

Het installeren van een 'gezondheidstraject'/pad toegankelijk voor personen die leven met HIV, en dat aan iedereen dezelfde therapeutische begeleiding garandeert, volledig gratis ;

De uitbreiding van het gratis zijn van de inenting verzekeren, die de grootste bescherming garandeert... tegen humaan papillomavirus (HPV), gericht op de gehele bevolking en in de eerste plaats mannen die seksuele betrekking hebben met andere mannen, trans* personen en personen die leven met HIV ongeacht hun leeftijd ;

- De kennisname en het ondersteunen van de petitie van de vereniging ExAequo, getekend door 33 verenigingen waaronder Rainbowhouse Brussels en Dokters van de Wereld en zo dus meer dan 4000 mensen ;

Bevorderen en systematiseren van sensibilisering en vormingen omtrent de LGBTQI+ identiteiten voor de medische tak en ander personeel in de gezondheidszorg met als doel het verbeteren van de relatie tussen het LGBTQI+ patiëntenbestand en de medische tak.

7. De erkenning van LGBTQI+ gezinnen: verdere vooruitgang is nog nodig

Tussen 2003 (erkenning van het huwelijk), 2006 (adoptie) en 2014 (erkenning van co-moederschap) heeft de Belgische wetgeving aanzienlijke vooruitgang geboekt. Het reageert echter nog niet op alle situaties en beschermt niet alle gezinnen op dezelfde manier. RainbowHouse en de aangesloten verenigingen hebben gebieden geïdentificeerd waar wetgevende en overheidsinterventie nodig is.

Wij doen een beroep op de politieke partijen, het volgende Parlement en de volgende regering om daar zorg voor te dragen:

- Een einde maken aan de discriminatie waarmee paren van hetzelfde geslacht (en alleenstaande adoptanten) bij de toegang tot adoptie te maken hebben, of dit nu het gevolg is van de onmogelijkheid van internationale adoptie, de feitelijke praktijk van quota's door geaccrediteerde adoptie-instanties of het in overweging nemen van een mogelijke weigering door de geboortemoeder;
- zich in te zetten voor een herziening van het burgerlijk wetboek en de administratieve procedures, rekening houdend met de expertise van de verenigingen van trans* personen, om elke bepaling of praktijk die moeilijkheden of uitstapjes naar de trans* ouders veroorzaakt, te wijzigen.

Laten we Brussel kampioen maken in Gelijke Kansen ! Onze eisen voor de regionale verkiezingen en gemeenschapsparlementen.

Brussel, onze hoofdstad: een uniek divers stadsgewest, dat een centrale plaats inneemt in de Belgische LGBTQI+ beweging en voor haar mensen. Het verenigingleven is overvloedig, de dialoog met regionale en gemeentelijke instellingen is levendig en goed. Er zijn veel uitgaansgelegenheden en er zijn talloze culturele en gemeenschapsevenementen.

Er is echter ook nog veel werk aan de winkel.

In Brussel en op federaal niveau is de diversiteit van onze gemeenschap één ding, de representativiteit van haar organen en plaatsen is iets anders. De onevenredigheid van de LGBTQI+ handelszaken ten gunste van merken die uitsluitend of hoofdzakelijk een mannelijk publiek hebben, is overweldigend. In Brussel en elders zullen de politieke keuzes van morgen, naast de inspanningen die we binnen onze gemeenschap zelf moeten leveren, gemaakt moeten worden ten voordele van iedereen en onze meervoudige en intersectie-identiteiten (seksuele geaardheid, geslacht, genderidentiteit, seksuele kenmerken, vermeend ras, nationaliteit, huidskleur, etnische, nationale of sociale afkomst, fysieke of genetische kenmerken, taal, gezondheidstoestand, handicap of fysieke verschijning, godsdienst of overtuigingen, leeftijd, politieke of andere opvattingen, lidmaatschap van een nationale minderheid, rijkdom, geboorte, handicap, gezondheidstoestand, burgerlijke staat, enz.).

Zowel in Brussel als elders zijn de verbale en fysieke aanvallen tegen LGBTQI+ personen talrijk. Ze zijn de afgelopen jaren zichtbaarder geworden, en dat is des te beter: de media en beleidsmakers worden zich eindelijk bewust van de dagelijkse realiteit in onze gemeenschap. Deze aanvallen vinden niet alleen plaats in de openbare ruimte, maar ook binnen gezinnen en buurten. De frequentie van dit geweld is niet specifiek voor Brussel, maar Brussel heeft een verantwoordelijkheid, want het is een plek om te wonen, en een plaats om te bezoeken voor onze gemeenschap met ook een toegewijd toerismebeleid. Het is nu tijd om dit te stoppen met

samenwerking van alle LGBTQI+ mensen en de bestrijding van de instrumentalisering, die helaas al aan de gang is, door xenofobe homonationalisten.

Wij verwachten van de toekomstige parlementen en de regionale en communautaire regeringen dat zij deze verantwoordelijkheid op zich nemen en de volgende prioriteiten stellen.

1. Optimaliseren van de beleidsplanning voor gelijkheid: gebruik maken van alle regionale en communautaire bevoegdheden

Tijdens de legislatuur 2014-2019 heeft het Brussels Gewest zich onderscheiden door de goedkeuring van een Brussels Actieplan (2017-2020). Parallel aan onze eisen die wij op federaal niveau hebben geformuleerd, dringen wij aan op een grondige herziening van de maatregelen die in het begin van de legislatuur van 2019-2024 zijn genomen. Een geïntegreerde aanpak moet de impact van het overheidsoptreden maximaliseren, waarbij alle overheidsniveaus betrokken zijn. Het is wenselijk om de volgende plannen in overleg voor te bereiden, ook op het niveau van de gemeenschap en de gemeenten. De volgende generatie van politieke planning zal moeten inspelen op de ervaringen en behoeften van alle Brusselse LGBTQI+ mensen, in het bijzonder LGBTQI+ slachtoffers van intersectionele en meervoudige stigmatisaties en discriminatie, die het talrijkst zijn op ons grondgebied (mensen van andere origine, economisch kwetsbare mensen, sekswerkers, minderjarigen en jongeren die door hun familie worden verstoten - met inbegrip van het doelpubliek van de in 2018 gecreëerde Vluchteling, etc.)⁷.

Wij doen een beroep op politieke partijen en toekomstige regionale en gemeenschapsregeringen om al hun vaardigheden in te zetten:

- de op regionaal niveau ondernomen acties (monitoring, campagnes, preventie en sensibilisering, rapportering en follow-up van klachten, nachtleven, opleiding, toerisme, enz;
- gerichte acties en middelen ondernemen op gebieden die onder de bevoegdheid van de Gemeenschap vallen: door overleg met associatieve en professionele partners vaststellen wat de behoeften zijn op het gebied van cultureel, kinder-, school-, universiteits- en onderzoeksbeleid en de media; vervolgens prioritaire doelstellingen en acties vaststellen: ontwikkeling van opleiding, besluitvormingsinstrumenten, enz;
- Daartoe moet het beginsel van gender budgettering worden toegepast, waarbij het wordt uitgebreid tot andere persoonlijke kenmerken die in de antidiscriminatiewetgeving worden erkend, en moet het worden toegepast op alle relevante diensten en instellingen;
- Bij al deze acties moet expliciet rekening worden gehouden met de situatie van personen die het slachtoffer zijn van discriminatie en meervoudige stigmatisering, op welke grond dan ook, onder meer door definities vast te stellen die de realiteit van deze verschijnselen weerspiegelen, in overleg met de betrokken verenigingen, en door, indien nodig, te zorgen voor een herziening van de wetgevingsteksten.

2. Ondersteuning van zowel jong en oud: een geïntegreerde aanpak is nodig voor alle zorginstellingen en gespecialiseerde diensten

Als onderdeel van de gezamenlijke planning tussen de verschillende overheidsniveaus, waar we in het vorige punt om vroegen, hebben regionale en gemeenschapsinstellingen een bijzondere verantwoordelijkheid om ervoor te zorgen dat er rekening wordt gehouden met de identiteit en ervaringen van LGBTQI+ mensen in instellingen voor de zorg voor jongeren (onderwijs, hoger onderwijs, sport en cultuur) en ouderen (te huizen, andere zorginstellingen, thuiszorg). Dit punt geldt op dezelfde manier voor instellingen en diensten waarvan mensen

⁷ Zie noot 4.

met een handicap of met verschillende handicaps profiteren. Ondanks enkele lovenswaardige initiatieven wordt bij de opleiding en de organisatie van de diensten echter structureel geen rekening gehouden met verschillen in seksuele geaardheid, genderidentiteit en -uitdrukking of seksuele kenmerken.

Daarom doen wij een beroep op de politieke partijen en de toekomstige regeringen van de Gemeenschap om, in overleg met de betrokken verenigingen:

- Stel richtlijnen en hulpmiddelen op, die van toepassing zijn op alle onderwijs-, opvang- en dienstverlenende instellingen voor senioren en mensen met een handicap, of die op verschillende manieren geldig zijn;
- Identificeer best practices en associatieve middelen om het opleidingsaanbod aan te passen en integreer systematisch een gevoeligheid voor LGBTQI+ identiteiten.
- Voor de onderwijsinstellingen, het onderschrijven van de beginselen van de oproep van de Liga van de rechten van het kind voor « Word een school voor iedereen »

3. Toegankelijke rechtsmiddelen tegen discriminatie en geweld: ‘outreaching’ werken

RainbowHouse Brussels is betrokken bij tal van initiatieven om ervoor te zorgen dat slachtoffers van discriminatie, stigmatisering en geweld toegang hebben tot hun rechten. Voor zover mogelijk in samenwerking met de instellingen: opleiding van de politie en de lokale besturen, een lokaal instrument dat onlangs met de steun van het Gewest werd gelanceerd, zodat er verklaringen kunnen worden afgelegd bij onze gemeenschapskoepel. Maar deze inspanningen zijn niet voldoende. Ze moeten systematisch worden gemaakt om de situatie te veranderen. De vergelijking tussen de cijfers gepubliceerd door de Belgische instellingen (UNIA, politie, justitie) en de ervaring van de LGBTQI+ mensen zoals die naar voren komt uit enquêtes (met name die van het Europees Bureau voor de Grondrechten - FRA) suggereert immers een kloof: die van de overgrote meerderheid van de nooit gemelde gevallen, die onzichtbaar blijven. RainbowHouse en haar verenigingen ontvangen regelmatig slachtoffers die weigeren contact op te nemen met de autoriteiten.

Daarom roepen wij de politieke partijen en de volgende Brusselse regering en Parlement op, in overleg met de Federale Overheid, om het initiatief te nemen:

- Ontwikkelen, op basis van het Britse model (voorbeeld: Crime Survey England and Wales⁸), van instrumenten om de ware omvang van het fenomeen te erkennen: openbare enquêtes over slachtofferschap en haatdelicten, in vergelijking met statistieken van politie en justitie, en follow-up met gerichte initiatieven om de kloof te verkleinen;
- Geef een overzicht van alle publieke en associatieve instellingen waarmee slachtoffers stappen kunnen ondernemen (waarbij zij zelf de keuze van de follow-up hebben), en stel rapportageprocedures op die voor iedereen toegankelijk zijn;
- Positioneer Brussel als een innovatief gebied en deel deze ervaringen met de betrokken federale instellingen (UNIA, politie, justitie in de eerste plaats), voor een algemeen bewustzijn.

4. De LGBTQI+ vrijwilligerssector op coherente wijze ondersteunen: op naar structurele financiering

Brussel heeft een bijzonder rijk verenigingsleven. RainbowHouse alleen al heeft een zestigtal lidverenigingen. Maar al te vaak hebben verenigingen moeite met de uitvoering van hun projecten en beleid vanwege een gebrek aan structurele financiering. Tegelijkertijd zijn de missies die de facto aan verenigingen zijn toevertrouwd echter voortdurend in ontwikkeling. Opvang en ondersteuning op het gebied van gezondheid, opvang en ondersteuning van

⁸ Volgens het ministerie van Binnenlandse Zaken vertegenwoordigen de 11638 homofobe misdaden en 1651 transfobe misdaden en 1651 transfobe misdaden die het afgelopen jaar werden gerapporteerd (ter vergelijking: in 2017, opende UNIA slechts 84 gevallen van discriminatie of geweld op grond van seksuele geaardheid) slechts ongeveer een derde van de echte incidenten. Zie : https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/748598/hate-crime-1718-hosb2018.pdf.

slachtoffers van discriminatie en geweld, gespecialiseerde opvang door trans* en interseksuele verenigingen om echte en welwillende ondersteuning mogelijk te maken, zijn daar duidelijke voorbeelden van. Zij komen tegemoet aan een tekort aan bekwaam personeel in de betrokken instellingen en aan de erkenning van de toegevoegde waarde van het werk dat door de betrokken gemeenschappen wordt verricht. Deze missies kunnen zich echter niet op bevredigende wijze ontwikkelen als de middelen ontbreken om de continuïteit te waarborgen van professioneel personeel dat gekwalificeerd is voor het verlenen van opvangdiensten aan mensen.

Wij doen een beroep op de politieke partijen en de toekomstige parlementen en regeringen, parallel aan de politieke planningsprocessen die in de vorige punten zijn opgesomd:

- Identificeer de opdrachten die expliciet of de facto aan LGBTQI+ verenigingen zijn toevertrouwd;
- Ondersteuning van de betrokken maatregelen met redelijke budgetten;
- Verduidelijking van de criteria voor de toekenning van de verschillende soorten subsidies, met name voor de organisatie van opvangvoorzieningen voor mensen, en waarborging van de duurzaamheid van deskundigenverenigingen van de meest kwetsbare groepen onder de LGBTQI+ mensen (trans*, inter*, asielaanvragers, van andere origine of anderszins ondervertegenwoordigd).